

Volání k probuzení

Všechny Vás srdečně zdravím moji milovaní bratři a sestry v drahém jménu Ježíše Krista našeho Pána tou ožehavou otázkou z Iz.21:11:

„*Strážný, kolik hodin v noci je? Strážný, kolik hodin v noci je?*“ (Kral. Bible: „*Strážný, co se stalo v noci? ...*“).

Praví Boží služebníci jsou mezi lidem Božím ustaveni jako strážní (Ez.3:17). Podle Mat.25 je volání k probuzení o půlnoci obzvláště rozhodující. Nejprve všechny panny usnuly, ale „o půlnoci nastal křik: *Aj, ženich jde, vyjděte mu naproti!*“ Noc již pokročila, ten veliký den se přiblížil (Řím.13:12). Čas večera, ve kterém nastalo světlo, je za námi, půlnoční hodina je tady. Každému kázání, každému okružnímu dopisu musí být rozuměno jako volání k probuzení, přijato a prožito. Poslední zvěst se musí rozléhat tak mocně jako troubení pozounu a ten tón musí být jasný (1.Kor.14:8). Nikdo se nesmí po probuzení otočit na druhý bok a dále spát. Všichni si musí vyčistit své lampy, aby přijaté osvětlení mohlo jako světlo jasně zářit. Ty moudré panny plní své džbány olejem Ducha, aby vystačil až do příchodu Ženicha.

Starý rok je sotva za námi a nový již o pěkný kousek pokročil. V království Božím jsou dobré zprávy. Ještě nikdy jsme neslyšeli tak mnohá svědectví o nadpřirozeném působení Božím. Mnohým bylo pomoheno doslovným zvěstováním najít rovnováhu v poznání Pravdy a učení. Poslušnost víry působená Duchem Božím, je všude stále více a více viditelná.

Poslední zvěst zaznívá zcela pravdivě až do posledních končin Země a ti, kteří věří tak, jak Písmo praví, očekávají na mocné Boží působení, na plné obnovení a své dokonání ke dni Ježíše Krista (Fil.1:10-11).

Události v této poslední a vážné době sledujeme zcela střízlivě z biblického hlediska.

V tomto Okružním dopise se budeme zabývat třemi aktuálními událostmi:

1. 26. prosincem 2004, kdy došlo k podmořskému zemětřesení v jihovýchodní Asii a zvedlo zátopovou vlnu, která způsobila obrovskou spoušť a statisíce přišly o život.
2. Šedesátým výročím osvobození Židů, kteří přežili v Osvětími 27. ledna 2005, které bylo v Izraeli, v Německu a v Osvětími s velikou vážností připomenuto minutou ticha.
3. Knihou papeže Jana Pavla II. „Vzpomínky a identita – rozhovory mezi tisíciletími“, která byla vydána 23. února.

Bod 1:

V Matouši 24, v Marku 13 a v Lukáši 21 nalézáme předpovědi všech událostí a přírodních katastrof, které měly nastat před návratem Ježíše Krista.

26. prosince 2004 se stalo, když ty mořské vlny dosahovaly rychlosti 800 km/hod., co nám připomíná slovo z Luk.21:25: „...a na Zemi soužení národů, nevědoucích kam se dítí, když zvuk vydá moře a vlnobití.“ Ta ohromná spoušť způsobená Tsunami, přivodila nesčíslným lidem velikou bolest. Mezi oběťmi nebyli jen obyvatelé těch postižených zemí, ale též turisté z celého světa, kteří tam trávili dovolenou.

Je zvláštní, že zvířata byla obdivuhodným způsobem varována a uprchla do vnitrozemí než se přivalily pustošivé vlny, takže mezi mrtvými se nenašla ani jedna opice nebo zajíc apod. Za času Noema vešla zvířata v párech do korábu (1.Moj.7), aby nebyla zachváčena blížící se potopou. Lidé, tak je to psáno, nepostřehli nic, až když je potopa překvapila (Mat.24:39). Chodili kolem prorokovy zvěsti s pohrdáním, potřásali hlavou a varování

neposlouchali. Nevěřili, že Bůh by naplnil, co dal skrze Noe předpovědět, a nakonec zahynuli v přívalu. V mnoha tučných titulcích se objevovaly otázky: „Kde byl Bůh?“. Bůh je vždy ve varovném hlasu Svého Slova.

V poslední době vzrůstá počet zpráv o všemožných katastrofách, válkách a nepokojích. Země a kontinenty jsou postihovány stále častěji a krutěji. Co se v prosinci 2004 stalo, nás všechny nutí k zamyšlení, a pro tuto generaci se stává nezapomenutelným.

Následky tohoto zemětřesení vyvolaly ve všech lidech, nehledě na rasu nebo náboženství, šok. Navíc se denně dozvídáme o mrtvých, které mají na svědomí teroristické útoky v Iráku, a obzvláště také v Izraeli. Všichni až nyní vidí, že pokoj byl ze Země vzat. Národy ovládla bezradnost a obavy před tím, co ještě přijde. 11. září 2001 se zapsalo do dějin. Od 26. prosince 2004 strach ještě zesílil. Ani celosvětový systém včasného varování nemůže zadržet to, co má ještě přijít. Konečný čas je zde: příchod Pána je blízký. Biblická proroctví se všude naplňují.

Všemohoucí varuje všechno lidstvo srozumitelným způsobem. Znamení času odkazují na konec času milosti. Sám náš Pán také v Luk.21 řekl, že máme být v každém čase bdělí a modlit se, abychom obdrželi sílu uniknout všemu, co má přijít na okresek Země (vv.34-36). Mnozí vidí ta znamení času, ale jen ti biblicky věřící je berou vážně a mohou je podle vývoje konečného času zařadit. Na ně se vztahuje výrok našeho Pána: „Tak i vy, když uzříte, tyto věci se dějí, vězte, že blízko je království Boží.“ (v.31)

Na druhé straně se nyní také plní, co tehdy řekl Pán: „...*kolikrát jsem chtěl shromáždit dítky tvé..., a nechtěli jste.*“ (Mat.23:37). Všechna charismatická shromáždění, všechny bohoslužby jsou marné, jestliže posluchačům není zprostředkována Boží zvěst pro tento čas. Dokonce uctívání je marné, kde se učí lidská ustanovení a lidská přikázání (Mar.7). Pán by chtěl kolem sebe shromáždit ty Své a mluvit s nimi, aby měli podíl při posledním milostivém navštívení a nechali se připravit k blahoslavenému dni Jeho příchodu. Teprve potom přijdou na lidstvo apokalyptické soudy hněvu, jak jsou popsány v sedmi pozounech a sedmi koflících hněvu ve Zjevení. To, co se nyní děje, je nepatrné v porovnání s tím, co se potom stane, ale naše pozornost má tím být obrácena na zaslíbení, která Bůh dal církvi pro tento poslední čas před Svým příchodem a která se nyní plní. Až nastane to předpověděné velké zemětřesení v Kalifornii a celé území podél trhliny sv. Ondřeje se uvolní a potopí do moře, může být již pozdě. Zátopová vlna, kterou to vyvolá, předčí všechno, co se až do nynějška stalo.

Bod 2:

S osvobozením 7650 Židů, kteří přežili uvěznění v koncentračním táboře v Osvětimi, skončil nejstrašnější holocaust v historii lidstva. Pojem slova „holocaust“ převzali Římané od Řeků a poté i ostatní. V řečtině jsou to dvě slova: „holos“ = „úplné“ a „cautos“ = „spálení“. Z toho vznikl „holocaust“ tedy „úplné spálení“ – totální zničení až do zpopelnění, a to bylo užito jen ve spojení s pronásledováním Židů.

Byly to jednotky ateistické bolševické Rudé armády, které 27. ledna 1945 osvobodily přeživší Židy od „křesťanských“ nacistických drábů. Ti měli v koncentračním táboře dokonce vlastní kapli, kam chodili na mše a zpovídali se. A zatím vraždili miliony bezbranných nevinných lidí! V jakém je tohle souladu? Abychom se dozvěděli, kdy a jak začala diskriminace Židů a jejich pronásledování v křesťanské epoše, musíme se vrátit do dávné minulosti. Ve více než padesáti tisících publikací se mnozí autoři zabývali dějinami pronásledování Židů a holocaustu. Jmenujme především Edmunda Paris, Daniela Goldhagena a Dr. Karlheinz Deschnera, který důkladně bádal a otevřeně o tom napsal. Ten otce katolické náboženské instituce, kteří rozsévají nenávist proti Židům, jmenuje a zachytil jejich výroky, v nichž Židům spílali jako vrahům Boha a Krista a proklínali je a označovali je jako Bohem zavržené – až po tento výrok: „Kdo zabije Žida, smíří Kristovu smrt.“

Poté, co bylo roku 311 za Diokleciána ukončeno strašlivé pronásledování křesťanů, brzy nato za císaře Konstantina začaly diskriminace a pronásledování Židů. V této epoše se

zformoval křesťanský kostel v Římské říši v pevnou organizaci. V roce 321 byl Židům zákonem zakázán sabat a nahrazen nedělí a to povinně; synagogy byly přeměněny v chlévy a pak později v tzv. „křesťanské Boží domy“. Kdo ale si přečte o těch sedmi křížáckých výpravách, zjistí, od koho vyšlo pronásledování Židů a kdo naposled nese tu odpovědnost za prolévání krve milionů židovských mučedníků.

Jen v letech 1095 – 1293 vyvraždili křížáci 22 milionů lidí. Vše, co se jim postavilo do cesty, bylo povražděno se slavnostním prohlášením „ve jménu Otce, Syna a Ducha Svatého“ a s krucifixem: ze čtyřiceti tisíc muslimů a Židů v Jeruzalémě nepřežila v červnu 1099 ani stovka. Vždyť papež Urban II. slavnostně vyhlásil: „Deus lo vult!“ – „Bůh to chce!“ Kdo dále sleduje další vývoj náboženských dějin, dostane se ke španělské inkvizici s pronásledováním Židů a k hugenotům a všech, kteří se nepodřídili dogmatům římskokatolického kostela. Existovaly mučírny, hranice na upalování, ghetta všude, kde římský kostel mohl být u moci. Evropské země jsou napojeny krví. Můžeme se dokonce dočíst, kdy byly prohlášeny za „očistěné od Židů“.

Kdo si přál to „konečné řešení židovské otázky“? Bůh jistě ne! Nebyl to Bůh, ale papež Urban II., který na konciliu v Clermontu, ve Francii, vydal výzvu k první křížácké výpravě.

Kdo chtěl to, co se dělo od roku 1933 až do roku 1945? Bůh jistě ne! Kdo to zorganizoval ve velkoněmecké říši 9. listopadu 1938 tzv. „křišťálovou noc“, když bylo zničeno 1400 synagog a židovských domů? Nebylo tohle všechno pokračování a děsné vyvrcholení toho, co se Židům dělalo už během celé historie náboženských dějin? Někteří autoři odkazují na Josefa Goebbelse, nadaného jezuitu a ministra propagandy Třetí říše, který strhl masy do kletby.

Ve „Svaté říši římské německého národa“ (962-1806) se za samovlády katolického kostela prováděly nepředstavitelné ohavnosti. V „Třetí říši“, podle mínění jiných autorů, se totéž opakovalo s německým národem.

Že to „konečné řešení židovské otázky“ v šesti vyhlazovacích táborech Chelmno, Treblinka, Sobibor, Majdanek, Belzec, Osvětim mělo probíhat výhradně na polském území, nás též nutí k zamyšlení. Koncentračních táborů byly stovky, ale to „konečné řešení“, se mělo konat tam, kde nebyla žádná obava z odporu katolického obyvatelstva. Od 1. září 1939, vpádu německé armády do Polska, jež bylo obsazeno za 27 dnů, až do června 1941, byly vykonány všechny přípravy pro tábory smrti. Aby ta akce mohla nerušeně probíhat, podle mínění zasvěcených, napadla německá wehrmacht 22. června 1941 Rusko.

Ovšem i spojencům by mohla být dána otázka, proč bombardovali civilní obyvatelstvo ve městech a ne železnice, které vedly k vyhlazovacím táborech. Toto téma nemůžeme blíže probírat na tomto místě. Staly se strašné věci, evropské židovství bylo vyhlazeno pomocí vlád spolupracujících s nacistickým režimem a duchovenstva v obsazených zemích.

3. prosince 1962 jsem se ptal bratra Branhama, jestli kvůli tomu neleží na Německu prokletí. Jeho odpověď byla: „Ne, na německém lidu žádná kletba nespočívá. Bůh bude soudit jen ty viníky.“

27. ledna 2005 jsme si při příležitosti šedesátého výročí s hlubokým smutkem připomněli památku šesti milionů Židů a jiných obětí, kteří byli strašlivým způsobem ponižováni, mučeni, nahnáni do plynových komor, zavražděni a spáleni. Sám jsem byl před několika lety v Osvětimi a to, co jsem tam viděl, nemohu zapomenout po celý svůj život. Kdo by chtěl získat přehled o tom, co se během „Třetí říše“ stalo, měl by navštívit Yad Vashem v Jeruzalémě, památné místo holocaustu. Při obchůzce tímto památníkem získáme ucelenou informaci a představu o místech a počtu obětí z celé Evropy. Z biblického hlediska jsou ti zavraždění Židé dušemi pod oltářem zápalných obětí, které volají o pomstu, jak čteme v páté pečetě ve Zj.6:9-11.

Bod 3:

Že vysocí hodnostáři katolického kostela, především papež Jan Pavel II. ve své právě vydané knize přirovnávají potrat k holocaustu, nevyvolalo jen u všech židovských organizací, nýbrž u všech myslících lidí odpor.

Zcela veřejně se všude diskutuje o tom, co má přerušení těhotenství, které žena v nouzové situaci podstoupí v prvních třech měsících, jak to bylo zákonodárstvím legitimně a beztrestně uloženo, společného s odporným nezákonným ponižováním, trýzněním a kremací milionů Židů? Nejde o to, bagatelizovat potrat, ale těm ženám a dívkám, které např. byly znásilněny, jak se to stalo milionkrát při vpádu sovětských vojsk 1945, musí být přiznáno, aby za sebe rozhodly. Někteří se dokonce ptají: „Existuje vůbec hromadná vražda ‚nenarozeného života‘, o čemž již léta duchovenstvo a laické organizace vedou diskuse“? Mnozí se ptají, jak jen mohou mluvit o ‚usmrcování nenarozených životů‘ a miliony žen paušálně označovat za ‚vražedkyně dětí‘ a pak ještě to srovnávat s miliony Židů, kteří při holocaustu byli vyvražděni? Jiní chtějí tomuto srovnávání přímo odporovat, a ptají se dále: Existuje vůbec ‚nastávající ‚život‘? Nebo existuje nastávající, utvářející se tělo? O tom se urputně dohadují. Je to obtížné téma. Hlavní otázka je, jaký účel má taková ‚morálka‘. Mají tím být lidé zotročeni a odsouzeni ke špatnému svědomí?

Co k tomu říká Sváté Písmo? Podle 1.Moj.1:26-28 stvořil Bůh Adama ke Svému obrazu. Potom zformoval jeho přirozené tělo ze země a vdechl mu do nosu dech života, a tak se stal Adam duší živou. Každé dítě vzniká oplodněním v mateřském těle, což odpovídá Božímu pořádku stvoření: „Bud’te plodní a množte se!“ – až je dítě celé. Narozením a prvním dechem, tak je to také potvrzeno, začíná vědomý vlastní život duše novorozence jako osoby. Každý člověk, tak se argumentuje, vchází do svého osobního života na Zemi prvním dechem a končí jeho posledním dechem. Při pohřbu se do hrobu ukládá pouze tělo, ten člověk sám, který v tom těle přebýval, je dávno opustil a je na druhé straně.

Já i vy všichni, kteří jste s tímto problémem nikdy nebyli sami konfrontováni, můžeme Bohu jen děkovat. Všem, kteří s tím měli nouzi, by mělo být tímto pomoheno a dán pokoj do jejich duše. Kdo není zasažen, nemá ani jako instituce nebo jednotlivec právo do toho mluvit. Ten farizejský způsob je žel ještě dnes rozšířen, ale nikomu nepomáhá. Ostatně, dokud trvá čas milosti, je odpuštění pro všechny, kteří přijdou k Pánu.

Co stojí za zamyšlení, je, že v tomto čase byla zveřejněna kniha, kde se uvádí, že např. v USA byly vyplaceny miliony dolarů jako odškodnění pro více než 11000 dětí zneužívaných 4000 kněžími katolického kostela. Proti kněžím, kteří se provinili v různých diecézích, jsou vedeny procesy. Jak se s tím má světová veřejnost vyrovnat? Nemá být porovnávání potratu s holocaustem elegantním manévrem k odpoutání pozornosti od té zvrácenosti, že z nepřirozeného spojení jako jsou pedofilie a homosexualita, žádní lidé se nemohou narodit? Za žádných okolností nesmí docházet k tomu, aby vedení do bludu pod náboženským pláštěm, se u věřících setkávalo s pochopením!

Je přece zvláštní, že Bible není vůbec citována. Musí nám být dovoleno, zmínit 1.Tim.4:1-3, kde je celibát, zákaz manželství, označen za démonické učení, neboť je to proti pořádku stvoření, které satan sám zmátl! Toto učení bylo pro kněžstvo zavedeno kostelem roku 1079. Kdo pozbavuje platnosti ta přirozená pravidla, která sám Stvořitel stanovil, automaticky neuspořádaně, nepřirozeně jedná, směřuje proti pořádku stvoření. Tak tomu bylo již ve dnech Sodomy a Gomory – Pavel o tomto tématu píše v Řím.1:18-32 – a to je také pro tento konečný čas předpověděno (Luk.17:22-37).

Právě ten polský papež, který se narodil ve vesnici Wadowice blízko města Krakov a jako mladý kněz žil nedaleko tábora smrti Osvětim, o tom jistě musel něco vědět. Ve své knize pranýřuje nacisty a komunisty a nad mnohým jiným se pozastavuje, ale není tam k nalezení jediné slovo o postoji a mlčení ‚válečného papeže‘ Pia XII. a katolického kostela a o jeho odpovědnosti za holocaust. Jakou cenu pak vůbec má ‚Mea Culpa‘ (přiznání viny)? Byla ta prosba o odpuštění za pronásledování Židů a křesťanů v ‚Jubilejním roce 2000‘ jen vyznáním

rtů? Římský kostel během těch staletí, nad čímž se pozorní pisatelé pozastavují, při těch již narozených, při lidech, kteří existovali, milionkrát nic takového neudělal. Představoval se jako jediný spásný, práva jiných nikdy nerespektoval, nedovoloval svobodu víry a slova, lidskou důstojnost jiných neuznával. A nyní pak mluví o „ochraně a úctě k nenarozenému životu“! Není to paradox? Anebo že by přece jen existoval proces myšlení?

Izrael a jeho cesta utrpení

Cesta utrpení Izraele ještě není zcela u konce. Společnost národů se z jedné strany odvolává na Boha, ale na druhé straně stojí proti národu Božímu. Také to je paradox! Nikdo, kdo miluje Boha, nemůže nenávidět Boží lid! Zaslepení skrze nevíru a náboženské zavedení do bludu náboženstvími, samo volá až do nebe.

Centrální rada ekumenické rady kostelů na svém zasedání 15.-22. února 2005 v Ženevě vyzvala své členy, aby „stáhla zpět své investice do firem, které profitují na izraelských posádkách na palestinském území“. V ekumenické radě kostelů jsou zastoupeny 342 členské kostely. Z iniciativy Presbyteriánského kostela USA se mají podílet veškeré mezinárodní firmy na bojkotu proti Izraeli, pokud nebudou činné v rozmezí hranic, které byly stanoveny roku 1949 v míru. Přitom se zcela nábožně odkazuje na Luk.19:42: „*Ó, kdybys poznal i ty, a to aspoň v takový tento den tvůj, které by věci tobě ku pokoji byly, ale skryto je to nyní před očima tvýma.*“ Oni opravdu existují ti arogantní vůdci slepých, kteří jsou sami duchovně slepí, aniž by si toho byli vědomi. Kdo z nich poznal, co slouží k jejich vlastnímu pokoji? Přirozeně v náboženství a politice se v tomto čase jedná více než kdy jindy o mír a bezpečnost. Že Izrael pro zdánlivý mír již obětoval mnoho země, se nezmiňuje nikde. Ale mírový proces i přes obtíže musí běžet, dokud se nenaplní a nebude řečeno: „Nyní je mír a žádné nebezpečí nehrozí“ – pak ale přijde ta zkáza (1.Tes. 5:1-3)!

Ano, my žijeme ve zcela zvláštní době a octli jsme se před změnou času. Probral jsem krátce tyto tři body, abych vám dal orientaci a pobídku k zamyšlení. Mé průvodní slovo je: „Kdo je správný ve svém srdci, všemu správně porozumí.“ Toužíme po tom, aby Bůh sám dokonal z milosti Svě dílo s církví z národů a potom se na základě Svě vyvýšené rady a svatého rozhodnutí cele obrátil k Židům. Návrat Izraelitů ze všech národů Země do země jejich otců je viditelné, prožité naplnění biblického proroctví (Iz.14:1; Jer.31:1-10; Ez. kap. 36-39). Toto je hlavní poznávací znamení toho, že nyní žijeme v konečném čase. Předpověděné proroctví Bible nám zprostředkovává všeobsáhlou orientaci a stává se pro nás prožitou realitou. Tomu Bohu Abrahama, Izáka, Jáka, tomu Bohu Izraele, který se stal naším Otcem skrze Ježíše Krista a nás v tom jednorozeném Synu ustanovil za syny a dcery podle Svě libé vůle, Jemu, tomu jedinému Bohu buď vzdána čest skrze Ježíše Krista, našeho Pána, nyní a až na věky! Amen.

V pověření Božím působící

Ewald Frank

Shromáždění v prvním víkendu v měsíci v Krefeldu lze sledovat v přímém přenosu po internetu v německém a anglickém jazyku na internetové adrese: www.freie-volksmission.de.